

Firenze 8 April - 93.

Älskade far och Tosti!

Jag satt verkligen tvälsam framför
datum; den 8 visste jag det var, men
April? så syrenerna stå i full
blom och valpetterna prunka i
grannaste sommarfärger. Nu plumsa
in väl som värst i "Fosno" den hem-
ma och inte ens starrarna ha vårat
sig ^{till} björktopparna ännu?

Vi kommo hit till det härliga
blomstrande Firenze den 5 på mor-
gonen. I afsigt att strax resa vidare
och skanna Shäs först på återvägen,
men trötta efter nattresa, fasthållande
här. Jag går allt med stilla flusor,
följden af trötthet och småhosta,
men om man någonstans skall bli bra,
så är det väl här i solbad och trefnad.
Ställe är också så rydligt om om mig och

färdig med paltan så fort vi kom
i skuggan eller ämnar oss inom muren.
Vi låga med ro så godt vi kunna
dessa tallösa skatter, njuta deri
genom måndubbel. Minnen från
förra resan är klarast här, och
nästan vid hvert steg, känner jag en
längtan efter eder två och att dela
glädjen med och mins den gode Familjen
(Pöhlmann i sin helhet). Holsken be-
följt oss allt från Kphmn, genom mule-
dag. Regnbågarna ha tilltills spelat
rolle endast af besvärligt påhån.

I går var Adels födelsedag, och den
upptogs blifva festlig i alla afseenden.
Pöf. m. gingo vi till St. Marco Klostret
minns (i P.) och sågo med andaktfull
bemodran på Angelicos fromma mål-
ningar. Vi älska denna naiva konst
allt mer och mer, och vi börja förstå
något i den nuvarande reaktionära
biktningen i Paris, som förklarar
renaissancen vara ett baksteg och
allt modernt måleri villöfvar.

Är att vi ännu kommit så långt
men dock här, att vi djupt känna de
gamla målarnes (sinnerligt och
intensiva känslouttryck, i bredd
kvarnad mycket renaissance och
senare Konst förefaller som fras-
maleri och bravour. Än ville
gera skrifva till pappa sina in-
tryck häraf, men han är så ovan-
stilist, det blir fragmentariskt
kanske dock att pappa han förstå
honors och fylla i luckorna.

Just medan vi tittade på frescon
i klostrets celler, fick jag sitta på
en bekant näsa bakom ett staffli
och hvem satt det, om inte Venny!

Vi trodde dess länkesedare be-
farna och skulle ju inte gjort minsto
försök att söka den Vitruvius, och
den litta vi varans oförhoppandes
i det gamla klostret. Omvänd
stor förmögenhet. Venny kopierade
en fresk i olja. Först åt vi litet
frukost tillsammans på en trattoria,

fått iord, emedan Venny skulle fort-
sätta att måla, sedan stämde vi möte
för e. m. Då foro vi utåt viale der
Colli, vi minns nog, der går nu ängspä-
vagn ända till Tréfol. Billigt, (mer
förfört och mykterst! Ljufft och vackert
så staden. Åro daler mellan de
glänsande kullarna, der ²⁰⁰⁰ är ännu
blänkta på topparna. Alla voro vi
glada och lyckliga, Venny hade nyss
fått underfattelse om förbättring i
Almas tillstånd, hvilket bystaf en
tyngd från hennes hjerta, naturligtvis
(och Äro var så lifvad, som jag aldrig
trott den tröje sorpen om att kunna bli
Då vi voro trötta och hungriga, åkte
vi hemåt i omnibus och gingo att äta
festmiddag (!) på vårt favoritställe
en liten enfelt Trattetteria nära Domus.
Vill ni veta hvad som bestods? Jo,
fäskött med en magnifik tomatås,
spensat (alltid hackad) och möraste
färska sallat, dryppande af var olja.
Endast Åro att soppa, vi andra blevo

Minns och har "tröfky" i flaa Roma. Mådnad i Morgonverket
men
mätta af denna enda ^{men} rikliga rätt.
En stor fiasco godt rödvin[#] trändes
äpples, filkon, kottor m. m. smaskades
och gissa hvad kalaset kostade!
4 Fr 85 cent för oss alla 4
med vin och allt! Sedan var det
jag, som göd på extra finvin af stek
födelsedag. Viingo till ett kafe, der
det spelas på lute, drucko kaffe,
berasne litet cognac till, fruar
glace, ett öfverdådt à summa 2.50!
Här kan man leva billigt, som i se.
Annat var i Venedi, der Rommo
vi gifran för 80 frif på 4 dagar. Och
dock tyckte vi der var billigare än
T. ex. i Berlin. Åh, ja rest otro-
ligt billigt, i Rumma g' efter lifna
dem i allt, men ha fått många beth-
stapier värder till uppl. minna.
Bl. ja. att söka frikort till museerna.
Det hade vi tänkt på redan i Athen
och A. Re hade begärt ett intyg af
Nationalmuseumss intendent, men
denne påstod att det g' skulle hjälpa.

att han själv aldrig sluppit utan entree.
Emellertid hade Vinner förbesslat sin
och Åbo frikort: Rom för hela Italien
och visste nu, man skulle bära sin å.
Här finns inte svenskt consulat
men danskt. Vi foro dit i dag kl. 10 f.m.
presenterade oss med pass och visit-
kort och blefvo utmärkt vänligt
bemötta. I Konsulus villa sågong fin-
go vi vänta medan han skref ut ett
slags supplicitt för oss till Ministeriet
för "publica istruz"ione. Det kostade
oss intet, han var rydligt snäll och
målarne själv. Med detta papper gingo
vi sedan upp i Alfizzi galleriets direk-
tion och gingo ganska riktigt mot en
liten Katta Sigil. afgift 4 L kort, hvilka
berättja oss att besöka, studera och
copiera alla Tivolis offentliga Konst-
samlingar! La' skönt! Andersson be-
stämde det ju minst 2 fr. kvar entree.
Vår vidare resplan är högst obe-
stämd. Åke börjar trivas betän-
ligt väl här, men jag är rädd för bettan

för Rossi. Ingenom Rom med affärer och med omvägar, beklagande att
Pechu (peckin) hade de inte kunna. "Pechu deffmare" i det watten na
fakt för deras öron!

der söderut, om vi dröja för länge.
I det hola förskräcker mig tanken
på Rom och Neapel mer än fresta.
Memriskorna äro så onda, den
naturen är som herrbräst. Man
har skrämt oss med beskrifningar
om deras grymhet mot djur. Jätt
i tala om deras snickeriet och
rofferi mot sina medmemiskor.
Men Neapels museum innehåller
alla de antika freskerna m. m. från
Pompei, som man gif sig se någon an-
märstads i världen. Den vill jag ju
att icke skall se. Men vi dröja
der nere mer än det nödvärdisaste.
Här i Siena och möjligen i Assisi
stanna vi så länge. Spensarna rädd
skref jag redan om att icke helst
vill afstå från Paris på den här resan.
Det är kanske klokast, men no-
männas jag det är som en misstän-
ning. Säkert jag gladt mig åt Salonen!
Vi bo i ett godt hotell strax in-
i piazza Signoria, betala 4 fr om

Vi ha med oss i dag vilka jag ha följt till kumortom, men vadeff Bochi i Italien

dag en för rummet. En liten signor
i svart frack bäddar våra sängar,
etc! åtföljd af en äldre dame,
vid namn Pamela.

Vi skola skrifa efter möjligen an-
lämna bref till Home. Det är väl bäst
att vi adressera Firenze p.r. härnäst.

Vi uppgeva alltid på posten ny adress.
Det behöfver gerna ritas i brevet

men fann sig på sömnen
efter besöket i museerna

att det blef illa
enligt hans egen

döda, och så suddade han öfver det
Ålsäkta! Öppnappa eller Anna

vill vara god
och tag ut

mina pengar
för de sålda

taflorna och för
vara dem till

jag kommer hem
Vore jag tacksam.

Adio mi, älskade mina! En glad och
lycklig helsning från er Eja.